

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

listopad 2014

8. ročník / 11. číslo

---

*„Stále za vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Kristu Ježiši“
(1K, 1,4)*

Z pojednání "O modlitbě" od kněze Origena

Přijď království tvé

Podle slov našeho Pána a Spasitele Boží království nepřichází tak, že by se dalo pozorovat, ani se nedá říci: Hle, tady je! nebo tam je! Neboť Boží království je mezi námi. Vždyť to slovo je blízko, téměř v našich ústech a v našem srdci. Proto je jasné, že každý, kdo se modlí za příchod Božího království, modlí se nepochybně za to Boží království, které má v sobě: aby v něm vzešlo, neslo plody a nabývalo dokonalosti. Neboť v každém svatém kraluje Bůh a každý svatý poslouchá Boží zákony, plné Ducha, a Bůh v něm přebývá jako v dobře spravované obci. Vždyť je při něm neustále Otec a spolu s Otcem kraluje v takové dokonalé duši Kristus podle slov Písma: Přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

A budeme-li bez ustání postupovat, dojde Boží království, které je v nás, svého vrcholu tehdy, až se naplní, co řekl apoštol; že totiž Kristus, až se mu podrobí všichni nepřátelé, odevzdá království Bohu a Otcí, aby byl Bůh všechno ve všem. Proto se neustále modleme a vnitřně uschopnění přítomností Božího Slova říkejme svému Otcí, jenž je na nebesích: Posvět' se jméno tvé, přijď království tvé.

O Božím království je si ještě třeba uvědomit toto: Jako nemá spravedlnost nic společného s nepravostí a jako se světlo nesnáší s temnotou a Kristus s Beliárem, právě tak nemůže být Boží království pohromadě s královstvím hříchu.

Chceme-li proto, aby v nás kraloval Bůh, ať v našem smrtelném těle nevládne hřích. Umrtvujme naopak své pozemské údy a přinášejme ovoce Ducha, aby se v nás Hospodin mohl procházet jako v duchovní rajské zahradě a aby v nás kraloval on sám se svým Kristem sedícím v nás po pravici Otcovy duchovní moci, o niž prosíme. Ať tu sedí, dokud se všichni jeho nepřátelé, kteří jsou v nás, nestanou podnoží jeho nohou a dokud z nás nezmizí každá jiná vláda, síla a moc.

Toto se může zajisté stát v každém z nás, a v každém z nás může být jako poslední nepřítel zničena smrt, aby i v nás mohl Kristus říci: Smrti, kdepak je tvůj bodec? Peklo, kdepak je tvé vítězství? Necht' tedy již nyní to, co je v nás porušitelné, vezme na sebe svatost a neporušitelnost, a co je smrtelné, vezme na sebe Otcovu nesmrtelnost, neboť smrt již byla přemožena. Aby tak v nás kraloval Bůh a my již nyní měli účast na dobru nového zrození a vzkříšení z mrtvých.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

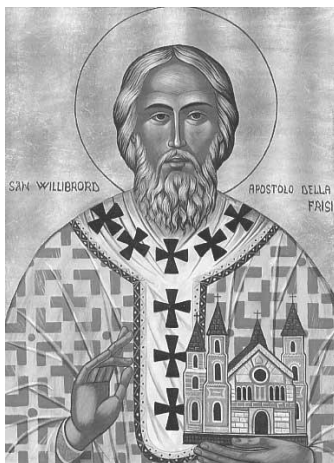
Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Kalendárium

9. listopadu při bohoslužbě od 17,00 bude v rotundě Nalezení sv. Kříže pořádaná sbírka sv. Willibrorda. Peníze se pak následně posílají do Utrechtské unie, která peníze využije na misijní projekty.

18. listopadu od 18,00 v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 proběhne přednáška našeho faráře a biskupa Dušana Hejbala o jeho návštěvě Říma, při které se setkal s papežem Františkem. Při přednášce se budou promítat i fotografie.

30. listopadu od 17,00 v rotundě Nalezení sv. Kříže společně vstoupíme do nového liturgického roku 1. adventní nedělí. Při bohoslužbě se bude žehnat jak velkému adventnímu věnci, který pro nás opět vytvoří Kristýna Hulová, ale také všem adventním věncům, které si na bohoslužbu přinesete. To ovšem není jediná důležitá událost spojená s tímto dnem. Hned po bohoslužbě proběhne totiž **farní shromáždění**, při kterém si budeme volit novou farní radu!

Událo se

5. října od 17,00 jsme se sešli poněkud netradičně v katedrálním chrámu sv. Vavřince, kde jsme společně slavili bohoslužbu, při které jsme děkovali jak za letošní úrodu, tak jsme si nechali požehnat i domácí zvířátka. Mezi mazlíčky, kteří nám z(ne)příjemňují život byli kočky, psi, potkan i africký šnek. Možná příště někdo přinese ještě nějaké další exotické zvíře! ☺

Narozeniny v listopadu slaví:

Mgr. Kateřina Eichlerová, Robert Hula, Tomáš Kordač, Martin Kováč, Michal Merhaut, Angelika Petáková, Ing. Miloš Síbek, Daria Veselá, David František Wagner, František Zeman

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.11. – Slavnost Všech svatých

Zj 7,9-17

Ž 34

1J 3,1-3

Mt 5,1-12

Co ve vás vzbuzují obrazy světců či jejich životopisy? Pocit, nedosažitelného cíle? Pocit, že i kdybychom se rozkrájeli, nikdy nedosáhneme vnitřních hodnot a tak hlubokého vztahu s Bohem? Že jsme příliš hříšní? Špatní služebníci? Černé ovce mezi Božími dětmi...

Dnešní den však nepoukazuje na dokonalé Boží. Nemá v nás probouzet pocit méněcennosti a neschopnosti. Ano, svaté, které si připomínáme v různé dny celého roku, jsou nesporně vzory. Ovšem ne nutně vzory, které máme v plnosti napodobit. My se přece máme podobat Kristu! A už jen tím, že jsme ho přijali za svého Pána, tím, že ho milujeme celým svým lidským srdcem, už jen tím se stáváme Božími dětmi, jeho svatými...

Vždyť sám říká: „Blaze chudým v duchu... Blaze těm, kdo pláčou... Blaze tichým...“ Kdo z nás před Vševědoucím chudý v duchu. Kdo z nás nikdy neplakal pro smutky našich dní. Kdo v tichosti nepřestoupil před Pána, aby mohl naslouchat či jen chvíli pobýt v jeho blízkosti... Všichni můžeme a jsme svatí, protože On si nás vybral.

2.11. – Památka zesnulých

Mdr 3,1-9 (Da 12,1-3; 2Mak 12,43-45; Iz 25,6-9)

Ž 116 (Ž 42; Ž 103; Ž 23)

Ř 8,14-23 (1K 15,20-28; Ř 5,5-11; 1Te 4,13-18)

Mt 25,31-46 (J 5,24-29; J 14,1-6; J 11,32-44)

Den oprašování hrobů nastal. Davy lidí se svíčkami a věnci míří na hřbitov. Aspoň jednou do roka ometají napadané listy z náhrobního kamene, pod kterým uchovávají ostatky svých blízkých. Jediná vzpomínka, jediná povinnost, v jediný den v roce...

Ne, dnešní den není jen o návštěvě hřbitova. Dnešní den může být i radostí, že ti, kteří nás predešli do Božího království, již hledí do tváře našeho Pána. Vzkříšeného Pána, který svou smrtí a vzkříšením, vysvobodil od temnoty smrti i nás...

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí!“

9.11. – 32. neděle v mezidobí

Joz 24,1-3a.14-25

Ž 78

1Te 4,13-18

Mt 25,1-13

Vždy, když si přečtu toto čtení. Probouzí se ve mně otázky. Co má být v mém životě ona nádoba s olejem navíc? Jak ze sebe mohu udělat prozíravou družičku? Jak se mám držet příkazu „Bděte!“? Nenahání vám taky někdy strach to, že i přes veškerou snahu a dobrou vůli, jste si vzali prostě jen lampu, která nevydrží svítit do příchodu ženicha? I kdybych na stokrát v očích druhých i svých byla považována za dobrou křesťanku, stejně budu pošetilou v očích toho, koho s takovou nadějí očekáváme.

I přes velké přípravy a chystání, člověk vždy na něco zapomene. Vždy něco zanedbá. Pokaždé zapomene na nějakou takovou láhev s olejem. A pak... Budeme tlouct na tvou bránu, prosit o vpuštění, ronit slzy. Ze vnitř se však ozve jen chladný hlas: „Neznám vás.“

Ve svém strachu se obracím k Tobě s modlitbou a tichým přáním, protože jen v Tebe věřit můžu. Pokud se však i Ty otočíš zády... Doufám v Tvé milosrdenství.

16.11. – 33. neděle v mezidobí

Sd 4,1-7

Ž 123

1Te 5,1-11

Mt 25,14-30

Investiční evangelium dá se říct. Jak kdo umí zúročit, to co mu bylo dáno. Každému z nás si nadělil dle našich schopností. Není si proč zoufat, že jeden má víc a druhý míň, protože je nám dáno právě tolik, abychom toho dokázali využít. Pak však chápou Tvé zklamání, když mince, cos nám dal, ty dary Ducha svatého, prostě jen uložíme a neodvažujeme se na ně pomalu ani sáhnout. Co kdybychom s tím naložili nějak špatně...

A když přijde čas zúčtování, ještě dokážeme ve své pýše hrdovat, že nespravedlivý jsi Ty. O své lenosti raději samozřejmě pomlčíme.

Ano, není vždy snadné zacházet s tím, co nám bylo naděleno. Často děláme chyby. Dej však, ať raději chybujeme, než zahálíme, protože i chybující služebník, je více pro Tvé plány, než ten, s rukama v klíně.

Nedělní a sváteční čtení

23.11. – 34. neděle v mezidobí (Opětovného příchodu Páně – Krista Krále)

Ez 34,11-16.20-24

Ž 100

Ef 1,15-23

Mt 25,31-46

Poslední tvé podobenství. Poslední, před tvým zatčením. Velekněží jsou již domluveni, Jidáš je připraven zradit. Kříž už se v podstatě stlouká. A ty to víš... Co jsi cítil? Mluvíš o rozdělování dobrých a zlých, o radosti i věčném ohni. Cítil ses zrazen? Na prahu konce svého života kalkuluješ...

I my jsme teď na takovém konci. Na konci církevního roku. Před námi posledních pár dní do adventu. Do doby, kdy se budeme připravovat na tvůj příchod – eschatologický i na připomínku Tvého příchodu před dvěma tisíci lety. I my můžeme kalkulovat spolu s Tebou. I my můžeme v tichosti přemýšlet nad tím, kolik hladových, žiznivých a nahých jsme se během uplynulého roku postarali. Kolikrát bychom mohli být Tebou nazváni spravedlivými a kolikrát prokletými. Co by převažovalo?

Půjdeme do věčných muk nebo do věčného života?

30.11. – 1. neděle adventní

Iz 64,1-9

Ž 80

1K 1,3-9

Mk 13,24-37

Opět jsme vstoupili do nového církevního roku. Nový rok. Nová očekávání. Nová naděje. Každý rok znovu a znovu s nadějí a bázní obracíme své pohledy k nebi a hledáme znamení, podle kterých bychom mohli poznat, že jsi nám blíž, že znovu přicházíš. Ne že bychom tvůj příchod čekali jen v tyto adventní dny, stejně jako si tvou oběť a tvé vzkříšení nepřipomínáme jen na velikonoce, ale z církevní tradice bylo ustanoveno, že tyto dny k tomu budou víc určeny...

Čekáme, Pane, čekáme každý den, a tyto dny obzvlášť. Bdíme, Pane, bdíme v duchu každý den, a tyto dny obzvlášť.

Ejhle, Hospodin přijde, a všichni svatí jeho s ním...

Rozhovor s Monikou Johankou Mádlovou

Monika je pastorační asistentka na biskupském ordinariátě, kterou můžete znát jako autorku Pašijových her, předsedkyni farní rady i jako jednu ze studentů Husitské teologické fakulty, kam chodí právě na obor Starokatolická teologie. O všem těchto aktivitách a možná i o nějakých dalších si s ní budu povídat.

(Otázky pokládá Ivana Poláková)

Narozena: 26. 7. 1985

Práce: pastorační asistentka a hudební manažer

Hobby: psaní, divadlo, hudba, církev

Dovolím si pokračovat v tradici těchto rozhovorů: Víím o tobě, že původně nepocházíš z věřící rodiny a že sis cestu k víře našla sama. Jaké bylo tvé setkání s Pánem a co tě nakonec přivedlo do Starokatolické církve?

A toho jsem se bála. Kde začít? Maminka mi tvrdí, že blízko k Bohu jsem měla od malička, i

když jsem k tomu doma opravdu nebyla vedená. Tahala jsem jí do kostela, kde jsem s dětským nadšením a zatajeným dechem sledovala výjevy na mozaikových oknech. S tichou pokorou se nechala ohromovat velikostí kostelních prostor. Byla jsem fascinována. Nedokázala jsem projít kolem kostela, abych neměla touhu jít aspoň na chvíli dovnitř. Od paní, která mě v dětství hlídala, jsem si nechala vyprávět „pohádky“ o Ježíškovi. Asi to opravdu vždycky bylo někde ve mně. Ovšem na setkání s církví jsem si musela počkat až do puberty. Ve stodůlecké římskokatolické farnosti měli divadelní kroužek. Asi chápete, že jsem nedokázala odmítnout nabídku, na tento kroužek chodit. Pak už mi chyběl jen krůček k tomu, abych se nechala pokřtít.

Ovšem římskokatolická církev bohužel pro mě po nějakém čase přestala být místem, kde dokážu Boha následovat. Začalo mě to tam dusit. Postupně jsem se z kostela vytrácela, až jsem se vytratila úplně. Následovali roky, které bych nazvala tak trochu hluchými. Bez církve, bez Boha, bez vnitřního klidu. Přes Petra Jana Vinše a Ivanu Kuglerou jsem však následně poznala Starokatolickou církev a já si uvědomila, jakou žízeň po křesťanském společenství pociťuji. Po určité době nesmělého oťukávání a rozhodování, jsem na velikonoční vigílii 2011 přistoupila k svatému přijímání. Tak jsem udělala doposavad jedno z nejtěžších rozhodnutí v mém duchovním životě, ale musím přiznat, že toho nelituji.

Rozhovor s Monikou Johankou Mádlovou

Tak to jsi v církvi nebyla moc dlouho, když jsi byla zvolena do farní rady a následně byla vybrána i jako předsedkyně. Vzhledem k tomu, že vám teď ale končí volební období. Jak bys ho zhodnotila? A chtěla bys kandidovat dál? Případně, co bys nám farníkům mohla dále nabídnout?

Jak bych zhodnotila své působení? Hm. Pokud vím, při nabídce své kandidatury jsem u Vavřince farníkům slibovala, že se pokusím oživit život ve farnosti. A to jsem vcelku i činila, jak to jen šlo. Dělalý se filmové kluby a jiné úterní programy, oprášil se prach z farních kafí a tak dále. Asi by se dalo podotknout, že je to přece jen i moje práce, když jsem pastorační asistentka, ale motivací pro tuhle mimobohoslužebnou aktivitu není pracovní úvazek, jako to, že bych ráda lidem ve farnosti nabídla i něco víc než jen hodinku ve studeném kostele. I když chápu, že není vždy čas zúčastňovat se čehokoliv jiného než té bohoslužby.

Kandidovala bych i nadále ráda. A co můžu nabídnout? Že ve svých snahách nepolevím. I když ano, teď jsme trochu od začátku školního roku povolili, ale prostě přes starokatolický kongres, finalizaci mého bakalářského studia a dalších okolností, nezbýval čas zorganizovat novinky, které plánujeme. Ale nebojte, to přijde. V plánu jsou biblické hodiny, které povede Petr Jan Vinš, úterní večery s Dušanem, na různá diskusní témata atd. Filmové večery pro menší zájem omezíme, ale rozhodně zcela nevyškrtneme. A také bych ráda, pokud by byl zájem, zavedla nějaké modlitební večery, ať už v rotundě nebo v Communii. Nic z toho není sice závratná novinka či něco originálního, ale spíše se snažíme obnovit to, co vymizelo a mělo to nějaký pozitivnější ohlas. A až nám trochu povyroستou děti z farního babyboomu, ráda bych začala dělat i programy pro ně – dětské bohoslužby či rodičům nabídnu možnost náboženství.

Pokud by však někdo z farníků měl nějaký nápad, co by rád, aby se u nás ve farnosti dělo, tak mi dejte vědět, nechci vymýšlet programy pro sebe, ale pro vás!

Ve výčtu svých farních aktivit jsi vynechala asi jednu z nejviditelnějších a to tvé Pašijové hry, které organizuješ každý rok na Velký pátek. Plánuješ je i na následující velikonoce? Budou zase v jiném duchu než ty předchozí nebo začneš reprizovat?

Plánuji a doufám, že se mi povede najít zase nějaký ten čas na to je připravit. A ano, budou opět v jiném duchu. Dokud mám nápady, nechci sahat po starých kouscích. Ostatně myslím, že jedno z kouzel těchto představení je právě v tom, že jsou to jedinečné představení, které se už nebudou opakovat. Ovšem jaké budou další Pašije, si nechám pro sebe, ať se máte na co těšit!

Rozhovor s Monikou Johankou Mádlovou

Do dvou, resp. do tří, Pašiji si obsadila Dušana jako jednoho z herců. Jak se ti s ním spolupracovalo na této rovině?

Jiná otázka by nebyla? Ne, no tak dobře... Dušan má sice výborné vystupování a viditelně je mu herectví blízké, ovšem kolem velikonoc má prostě jiné starosti než se mi chodit na zkoušky a memorovat si text. Nemůžu s ním počítat na větší role, které by říkal z paměti. Když s tím však člověk počítá, může mu dát roli Piláta, který řekne dohromady asi pět vět a předvede ho naprosto skvěle. Nebo skryt diváckému oku zahraje nezapomenutelně Boží hlas shůry, protože celý svůj text přečte. Když víte, jak s ním pracovat a co po něm můžete chtít či nikoliv, je s ním spolupráce výborná. Ovšem mnohem lepší spolupráce s ním je jako producentem těchto her a jako s mým biskupem a farářem, který mě ve chvílích tvůrčí blokace dokáže podpořit a povzbudit k další práci.

No, a abychom nevynechali tvůj poslední úspěch, zmiňme se ještě o tvé nedávné promoci a zakončení bakalářského studia na teologické fakultě, k čemuž ti samozřejmě gratulujeme. Jaké jsou tvé další plány ohledně studia? A máš čas i na něco jiného, na nějaké tvé koníčky?

Pokračuji samozřejmě dále ve studiu teologie na navazujícím magisterském oboru Starokatolické teologie. A popravdě děkuji Bohu za možnost individuálního studia, jinak bych asi neměla možnost tu školu vůbec studovat, resp. dokončit. Koneckonců mě tam vidí maximálně tak ve zkouškovém období. Zkrátka mě práce, zaměstnává natolik, že prostě nezvládám dodržovat řádnou školní docházku. Zatím mi to tak prochází a vychází, tak snad nade mnou bude Pán držet ruku i nadále, aby mi před jménem nezůstalo jen to smutné „Bc.“.

A co se týče mého času na jiné aktivity a koníčky. Mám asi velké štěstí, že moje práce (obě moje práce) jsou vlastně i mým koníčkem a zálibou. Snad mi to tak vydrží ještě hodně dlouho.

Tak to ti přeji i já. Děkuji ti za rozhovor a držím palce, ať si ti i nadále daří.

Farní vyúčtování za měsíc říjen 2014

Příjmy:

sbírky: 2 746,-
příspěvky: 1 050,-
úrok 296,-

CELKEM: 4 092,-

Výdaje:

telefon: 616,-
Communio (nájem) 843,-
Communio (služby) 280,-
poplatky účet 69,-
květiny 258,-

CELKEM: 2 066,-

ROZDÍL: 2 026,-

Běžný účet k 31.10.2014: 985 073,-
Pokladna k 31.10.2014: 19 262,-
CELKEM: 1 004 335,-